

Arrest

nr. 348 323 van 10 juni 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
Redingenstraat 29
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 20 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 oktober 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2026 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 20 januari 2026.

Gelet op de beschikking van 25 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat L. RECTOR verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker, die verklaart een staatsburger van Georgië te zijn, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij zijn huidig tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal

evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Zo werd de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas ondermijnd door het door hem gestelde gedrag. Daarnaast werd zijn aanwezigheid op de Tbilisi Pride op 08/07/2023 in twijfel getrokken omdat hij tegenstrijdige verklaringen aflegde en omdat zijn verklaringen niet overeenstemden met de beschikbare landeninformatie. Bovendien werd de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas ondermijnd doordat er nergens objectieve informatie te vinden was over het overlijden van zijn vriend A.. Verder werd de geloofwaardigheid van zijn problemen ondermijnd doordat hij bij de DVZ geen melding maakte van het feit dat de politie naar hem schoot, doordat hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over wie hij op de hoogte bracht van de gebeurtenissen en doordat hij geen aannemelijke verklaringen aflegde over de gebeurtenissen na de Pride. Tot slot legde hij volatiele verklaringen af over de reden waarom hij niet sneller uit Georgië vertrok. De Raad bevestigde deze beslissing bij arrest nr. 328 000 van 11 juni 2025.

In het kader van zijn huidig verzoek verwees verzoeker naar de problemen die hij aanhaalde in het kader van zijn vorig verzoek. Zo verklaarde hij dat de politie op 19/09/2025 nog was langsgekomen bij hem thuis. Volgens hem willen de drie politieagenten hem vermoorden. Verder probeerde hij via een kennis te achterhalen of hij nog steeds gerechtelijk wordt vervolgd. Daarnaast gaf hij aan dat hij vorige keer veel fouten had opgemerkt in het verslag van het interview op het CGVS. Zo gaf hij aan dat hij na het incident was ondergedoken en dat hij niet had gewerkt tot op de dag van zijn vertrek. Vervolgens herhaalde hij dat hij werk had gevonden in Mexico en daar heen wilde gaan. Toen dat niet ging keerde hij terug naar Frankrijk, maar hij kon daar evenmin blijven. Nadat hij informatie had gezocht, kwam hij naar België. Daarnaast verklaarde hij dat hij niets meer heeft in Georgië en dat hij zijn hele leven heeft gewerkt in Georgië. Tot slot verklaarde hij dat hij al twee jaar in het opvangcentrum is en niets kan doen. Hij verklaarde dat hij iemand is die altijd graag werkt en dat het moeilijk is voor hem. Ter staving van zijn huidig verzoek legde hij een kopie van zijn paspoort neer.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt onder meer op goede gronden gemotiveerd dat:

(i) hij zich in grote mate beperkt tot het louter herhalen van de verklaringen die hij aflegde in het kader van zijn vorig verzoek. Het louter herhalen van zijn verklaringen kan geenszins de vorige beoordeling wijzigen.

(ii) met betrekking tot de verklaringen die hij aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat hij in het kader van zijn eerste verzoek heeft uiteengezet, zijnde dat de politie op 19/09/2025 nog bij hem thuis is langs geweest en dat hij probeerde te achterhalen of hij nog officieel gerechtelijk wordt vervolgd, moet worden beklemtoond dat zijn eerste aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid, hetgeen werd bevestigd door de Raad. Het gegeven dat hij naar aanleiding van zijn huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van dien aard om de vastgestelde ongelooftwaardigheid op te heffen.

(iii) met betrekking tot zijn verklaring dat hij veel fouten had opgemerkt in het verslag van het interview op het CGVS in het kader van zijn vorig verzoek, zo stond er dat hij had gewerkt tot op de dag van zijn vertrek, terwijl hij was ondergedoken na het incident op de Pride, dient vastgesteld te worden dat hij deze opmerking reeds had overgemaakt via zijn advocaat bij de opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud in het kader van zijn vorig verzoek. Het CGVS oordeelde in het kader van zijn vorig verzoek dat zijn opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud geen ander licht konden werpen op de beoordeling, hetgeen werd bevestigd door de Raad. Het louter herhalen van deze opmerking kan geenszins een ander licht werpen op deze beoordeling. Bijgevolg kan dit de kans dat hij in aanmerking komt voor internationale bescherming niet aanzienlijk verhogen.

(iv) met betrekking tot zijn verklaringen dat hij niets meer heeft in Georgië, dat hij daar zijn hele leven heeft gewerkt en dat hij zich zorgen maakt om zijn zoon, dient opgemerkt te worden dat het hierbij louter gaat om socio-economische problemen en dat deze bijgevolg geen verband houden met één van de criteria van de Conventie van Genève, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot

een sociale groep. Evenmin maakt hij voldoende concreet dat er aanwijzingen zijn dat hij omwille van deze problemen een risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bijgevolg kan dit de kans dat hij in aanmerking komt voor internationale bescherming evenmin aanzienlijk verhogen.

(v) omtrent zijn verklaringen dat hij al twee jaar in een opvangcentrum verblijft, dat hij hier niets kan doen, dat hij iemand is die altijd graag werkt en dat het nu niet mogelijk is om dat te doen, dient benadrukt te worden dat zijn nood aan internationale bescherming beoordeeld dient te worden ten aanzien van het land waarvan hij het staatsburgerschap bezit, in casu Georgië. Zijn verblijfssituatie in België is hiertoe niet dienstig, tenzij deze bij terugkeer naar Georgië in zijn hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Hij maakte echter niet aannemelijk hoe zijn verblijfssituatie in België in zijn hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van zijn leven, vrijheid en/of fysieke integriteit bij terugkeer naar Georgië. Zodoende kunnen ook deze elementen de kans dat hij alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming niet aanzienlijk vergroten

(vi) de kopie van zijn paspoort louter zijn identiteit bevestigt, hetgeen niet in twijfel wordt getrokken.

5. De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en documenten die verzoeker heeft aangebracht in het kader van zijn huidig volgend verzoek om internationale bescherming, elementen die zij afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

7. Verzoeker stelt dat hij in het kader van zijn huidig verzoek weldegelijk een nieuw feit heeft aangehaald met name dat de politie op 19/09/2025 was langsgesproken bij hem thuis.

De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

De Raad merkt verder op dat overeenkomstig artikel 57/6/2, §1 van de Vreemdelingenwet bij de beoordeling van nieuw aangevoerde gegevens dient te worden nagegaan of de aangevoerde gegevens "nieuw" zijn in de zin dat zij "de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt", m.a.w. of ze van dien aard zijn dat ze tot een andere beslissing kunnen leiden dan de weigering van een eerder verzoek om internationale bescherming. Dat elementen nieuw zijn in die zin dat ze nooit eerder werden aangebracht, volstaat dus geenszins (an sich), aangezien het moet gaan om nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming in de zin van voormelde artikelen aanzienlijk vergroten. De commissaris-generaal heeft onderzocht, zoals blijkt uit de bestreden beslissing, of er nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, wat in casu niet het geval is in het kader van zijn huidig verzoek. Bijgevolg kon de commissaris-generaal zijn verzoek onontvankelijk verklaren.

De Raad wijst er op dat het een evidentie is dat bij de beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerder verzoek zijn afgelegd, en met vaststellingen gedaan in het kader van een vorig verzoek. Dat deze in het nadeel van verzoeker spelen, is geen aanwijzing dat de commissaris-generaal niet zou onderzocht hebben of er nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

De Raad wijst er, net zoals verweerder, op dat verzoeker, met zijn voorgaand nieuw feit, heden verder borduurt op en volhardt in zijn relaas dat reeds eerder ongeloofwaardig werd bevonden door de commissaris-generaal en de Raad. Het gegeven dat verzoeker louter verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en

is op zich ook niet van die aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn initiële relaas.

Voorts wijst de Raad er op dat verzoeker enkel een kopie van zijn paspoort heeft voorgelegd in het kader van zijn huidig verzoek. De kopie van zijn paspoort bevestigt louter zijn identiteit, hetgeen niet in twijfel wordt getrokken.

In tegenstelling tot wat verzoeker op algemene en weinig of niet ernstige wijze voorhoudt, wordt er door de commissaris-generaal weldegelijk een onderzoek gevoerd naar en rekening gehouden met de door hem in het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming aangebrachte elementen, zoals blijkt uit de vaststellingen in de bestreden beslissing waar de Raad zich bij aansluit.

Door te verwijzen naar richtlijnen en (Europese) rechtspraak, brengt hij geen dwingende argumenten of concrete gegevens bij die een ander licht werpen op de vaststellingen uit de bestreden beslissing omtrent zijn aangebrachte elementen en slaagt er niet in om deze te ontkrachten.

8. Verzoeker stelt dat niet uit de motivering van de bestreden beslissing zou blijken dat het onderzoek naar het non-refoulementbeginsel in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet op zorgvuldige wijze zou zijn gebeurd, en verwijst hierbij naar voorgaand nieuw feit.

De Raad merkt op dat verzoeker zijn beweerde problemen met de politie ongeloofwaardig werden bevonden. Verder wijst de Raad er op dat in het kader van huidig beroep geen uitspraak wordt gedaan over de verwijdering van de vreemdeling, waaronder een eventuele maatregel tot gedwongen terugkeer. Hoewel in de bestreden beslissing een advies wordt gegeven over de verenigbaarheid van een eventuele verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, welk advies een wettelijke verplichting is die uitdrukkelijk wordt opgelegd door artikel 57/6/2, § 2 van de Vreemdelingenwet, bevat deze beslissing immers geen verwijderingsmaatregel. Het advies van de commissaris-generaal gaat slechts vooraf aan een eventuele door de bevoegde overheid afzonderlijk te nemen verwijderingsmaatregel. Het advies is niet bindend en wijzigt de rechtstoestand van de betrokkene niet zodat het advies geen aanvechtbare rechtshandeling vormt (RvS 24 mei 2016, nr. 234.824).

9. In zoverre verzoeker in het onderhavige verzoekschrift een betoog houdt over en terugkomt op de vaststellingen (omtrent de twijfel over zijn aanwezigheid op de Tbilisi Pride, het overlijden van een vriend, het niet vermelde schietincident, en de tegenstrijdigheden) gedaan door de commissaris-generaal in het kader van zijn eerste verzoek aangaande zijn beweerde problemen met de politie, dient te worden opgemerkt dat verzoeker zijn onderhavige asielprocedure en het onderhavige beroepsverzoekschrift niet kan aanwenden als een vorm van beroep tegen de tijdens zijn eerste verzoek gedane vaststellingen omtrent zijn relaas.

Verder wijst de Raad nog op volgende vaststelling uit de bestreden beslissing: "Voorts verklaarde u dat u veel fouten had opgemerkt in het verslag van het interview op het CGVS in het kader van uw vorige verzoek. Zo stond er dat u had gewerkt tot op de dag van uw vertrek, terwijl u was ondergedoken na het incident op de Pride (DVZ "verklaring volgend verzoek", punt 17). Hierbij dient vastgesteld te worden dat u deze opmerking reeds had overgemaakt via uw advocaat bij de opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud in het kader van uw vorige verzoek (zie administratief dossier). Het CGVS oordeelde in het kader van uw vorige verzoek dat uw opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud geen ander licht konden werpen op de beoordeling, hetgeen werd bevestigd door de RvV. Het louter herhalen van deze opmerking kan geenszins een ander licht werpen op deze beoordeling. Bijgevolg kan dit de kans dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming niet aanzienlijk verhogen."

10. Verzoeker wijst op zijn Armeense origine en het feit dat hij Gregoriaans christen is. Hij verwijst hierbij naar (internet)artikels omtrent de minderheden in Georgië.

In de eerste plaats dient erop te worden gewezen dat het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhoudt. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten het ontzeggen van rechten en discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat de fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt (RvS 27 februari 2001, nr. 93.571).

De Raad merkt op dat nergens uit zijn dossier kan afgeleid worden dat hij melding maakte persoonlijk het slachtoffer te zijn geweest van discriminatie omwille van voorgaande elementen. Noch tijdens zijn eerste verzoek noch in het kader van zijn huidig verzoek bracht hij concrete incidenten aan. Ook in het verzoekschrift wordt louter verwezen naar en geciteerd uit algemene informatie maar verzoeker maakt ook

hier geen enkele melding van persoonlijke incidenten waar hij mee te maken heeft gekregen. Verzoeker kan niet volstaan met een loutere verwijzing naar algemene informatie en het algemeen stellen dat hij van Armeense origine is en een Gregoriaans christen te zijn, om aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat het hem aldaar aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient in concreto te worden aangetoond, alwaar verzoeker in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat uit de “COI Focus Georgië – Algemene situatie” van 12 februari 2025 die door de commissaris-generaal bij aanvullende nota werd aangebracht in de beroepsprocedure voor de Raad in het kader van zijn eerste verzoek, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofile-zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Verzoeker brengt geen andersluidende informatie aan die aantoont dat bovenstaande beoordeling niet (langer) actueel en/of correct is.

Een loutere verwijzing naar algemene informatie, zijn etnische afkomst en religie, en de algemene stelling dat hij een gebrek aan vertrouwen heeft in de bescherming van de Georgische autoriteiten, volstaat niet om aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het hem in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier geheel in gebreke (cf. RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

11. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Georgië actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van hem geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Hij brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

12. Bijgevolg lijkt verzoeker geen nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking

overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4. In het proces-verbaal van de terechtzitting van 20 maart 2026 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter verwijst naar de gronden van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Verzoeker legt een aanvullende nota met een psychologisch attest van 29 januari 2026 neer. Gevraagd om de relevantie hiervan toe te lichten, stelt verzoeker dat hieruit blijkt dat hij kampt met depressies en zelfmoordgedachten, wat maakt dat hij een verhoogde kwetsbaarheid heeft die het hem zal bemoeilijken om zich staande te houden in Georgië in geval van terugkeer, waar nog bovenop dat aldaar thans een antiwesters klimaat heerst. Voor het overige wens verzoeker hier niets aan toe te voegen.”

Zoals geacteerd ter zitting legt verzoeker een aanvullende nota neer met daarbij gevoegd een psychologisch verslag van 29 januari 2026.

5. Met voormeld betoog brengt verzoeker geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 13 januari 2026.

5.1. Het psychologisch verslag stelt dat verzoeker kampt met een ernstige depressie, wat zich uit in onder meer ernstige angst en terugkerende angstaanvallen, slapeloosheid, het hebben van nachtmerries, gevoelens van machteloosheid en terugkerende zelfmoordgedachten.

De Raad stelt vooreerst vast dat de behandelende psycholoog nergens verklaart dat verzoekers mentale gezondheidstoestand hem zou hebben verhinderd om in het kader van zijn asielprocedure eenduidige en volledige verklaringen af te leggen, ontdaan van incoherenties. Evenmin attesteert de psycholoog dat verzoekers mentale gezondheidstoestand een invloed zou hebben gehad op de behandeling van zijn vorig en huidig beschermingsverzoek en de bestreden beslissing of het normale verloop van de asielprocedure op enige wijze in het gedrag zou hebben gebracht. Er wordt niet in concreto aangetoond dat zijn mentale problemen zijn verklaringen zouden hebben beïnvloed, laat staan waar en op welke wijze.

Verder wijst de Raad erop dat de psychologische problemen van verzoeker op zich zijn vluchtrelaas niet aannemelijk maken. Een psychische problematiek kan immers een veelvoud aan oorzaken hebben, die niet noodzakelijk in verband staan met het door verzoeker in geroepen vluchtrelaas. Een psycholoog zal bij het vaststellen van zijn of haar diagnose en de eventuele achterliggende feiten bijgevolg afhankelijk zijn van wat zijn patiënt hem in diens verklaringen aanreikt. Een psycholoog kan bijgevolg geen mening geven over de waarheidsgetrouwheid en geloofwaardigheid van de verklaringen of over de oprechtheid van de patiënt/verzoeker. Een psycholoog kan enkel vaststellen in welke mate zijn of haar bevindingen verenigbaar zijn met de verklaringen van een patiënt. Psychologische attesten kunnen aldus niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Ze maken deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Het gewicht dat hieraan wordt gegeven, moet dus worden bepaald binnen dit geheel. Deze attesten moeten dus steeds worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen van een verzoeker. Een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling dringt zich op, waarbij moet worden nagegaan of de aangehaalde vervolgingsfeiten door middel van geloofwaardige verklaringen in samenhang met de voorgelegde medisch-psychologische attesten voldoende aannemelijk worden gemaakt. Het weze benadrukt dat de asielinstanties en de Raad over een eigen bevoegdheid, verantwoordelijkheid en bekwaamheid beschikken om de coherentie en aannemelijkheid te beoordelen van de verklaringen van een verzoeker om internationale bescherming over de feitelijke individuele omstandigheden waarin de beweerde mishandeling is gepleegd en

de redenen daarvoor. In dit geval blijkt uit de inhoud van het psychologisch attest duidelijk dat de psycholoog zich, voor wat betreft de gesuggereerde oorzaak van verzoekers psychische problematiek, louter en alleen gebaseerd heeft op de verklaringen van verzoeker (*"Monsieur [M.] rapporte avoir été témoin d'un meurtre en Géorgie. Il se définit comme un témoin gênant et explique que la police, qu'il perçoit comme corrompue et incapable de respecter la loi, l'a intimidé."*, vrije vertaling: *"De heer [M.] verklaart dat hij getuige is geweest van een moord in Georgië. Hij beschouwt zichzelf als een lastige getuige en vertelt dat de politie, die hij als corrupt beschouwt en niet in staat om de wet te handhaven, hem heeft geïntimideerd."*). Bijgevolg oordeelt de Raad dat aan dit psychologisch verslag slechts een beperkt gewicht kan worden gegeven.

In de bestreden beslissing en de beschikking van 13 januari 2026 wordt uiteengezet dat verzoeker er niet in slaagt om de eerdere beoordeling van het CGVS en de Raad om te buigen, met name dat er geen geloof kan worden gehecht aan de verklaring dat verzoeker getuige was van een moord tijdens de gebeurtenissen van de Tbilisi Pride op 8 juli 2023 en de daaraan gekoppelde problemen met en vrees voor de Georgische politie. Uit voorgaande blijkt dat verzoeker ter terechtzitting geen concrete elementen bijbrengt die hier anders over doen denken en die de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen hierover ombuigen.

Zoals reeds vermeld, kan dit psychologisch verslag niet als alleenstaand worden gezien binnen dit tweede beschermingsverzoek, maar maakt het deel uit van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling. Alles in acht genomen, oordeelt de Raad dat het psychologische verslag geen sterk vermoeden of aanwijzing inhoudt dat verzoekers psychologische problemen het gevolg zijn van de voorgehouden problemen in Georgië. Wanneer het beperkte gewicht van het psychologisch verslag wordt gezien in samenhang met verzoekers verklaringen die worden gekenmerkt door een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid, dan volstaat dit psychologisch verslag in het kader van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling niet om een ander licht te werpen op de ongeloofwaardigheid van het vluchtrelaas. Het louter gegeven dat verzoeker mentale problemen kent, zoals in het psychologisch verslag wordt geattesteerd, maakt nog niet dat zijn verklaringen geloofwaardig zijn, kan de ongeloofwaardigheid van het vluchtrelaas niet herstellen en sluit evenmin uit dat er andere oorzaken kunnen zijn voor verzoekers psychologische problemen. Het psychologisch attest is niet van die aard om een ander licht te werpen op de eerdere bevindingen inzake verzoekers verklaringen die geen blijf geven van een geloofwaardig vluchtrelaas, worden gekenmerkt door een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en iedere positieve overtuigingskracht missen. Er wordt herhaald dat de Vreemdelingenwet de asielinstanties een eigen bevoegdheid verleent om de coherentie en aannemelijkheid te beoordelen van de verklaringen van een verzoeker om internationale bescherming over de feitelijke omstandigheden waarin de beweerde mishandeling zou zijn gepleegd en de redenen daarvoor. Het psychologisch attest kan bijgevolg niet worden beschouwd als een nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

5.2. Verzoeker stelt ter zitting nog dat hij door de depressie waaraan hij lijdt, een verhoogde kwetsbaarheid heeft. Zoals hoger gesteld, blijkt uit het psychologische verslag bijgebracht bij aanvullende nota dat deze depressie gepaard gaat met terugkerende angstaanvallen, slapeloosheid, het hebben van nachtmerries, gevoelens van machteloosheid en terugkerende zelfmoordgedachten. Hieruit kan echter niet worden afgeleid dat er sprake is van een medisch-psychische aandoening die belangrijke negatieve gevolgen voor zijn autonomie en globaal dagelijks functioneren met zich meebrengt. Er kan nergens uit worden afgeleid dat verzoeker over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt en hij niet in zijn levensonderhoud kan voorzien, waardoor hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie. Er blijkt niet dat verzoeker omwille van zijn gezondheidstoestand in Georgië zeer moeilijk of niet zal kunnen werken. Nergens kan worden gelezen dat hij zich in Georgië omwille van zijn gezondheidstoestand of om enige andere reden niet staande zou kunnen houden.

Uit de bij de Dienst Vreemdelingenzaken opgetekende verklaringen (verklaring volgend verzoek), blijkt voorts dat het interview op normale wijze is geschied; er kunnen geen problemen worden afgeleid. Integendeel blijkt dat verzoeker tijdens het interview in staat was om alle nieuwe elementen aan te brengen en op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Hij kon het gesprek volgen, begreep de gestelde vragen en kon hierop concrete antwoorden formuleren. Er blijkt nergens uit dat verzoekers persoonlijke mentale gezondheidstoestand van dien aard is dat hij dermate ernstige psychologische problemen ondervindt die belangrijke negatieve gevolgen hebben (gehad) op het vlak van zijn zelfredzaamheid en autonomie. Er liggen geen concrete elementen voor wat betreft een psychische kwetsbaarheid met een grote invloed op zijn zelfredzaamheid, zelfstandig functioneren en autonomie alsook zijn vermogen om arbeid te verrichten.

Verzoeker overtuigt bijgevolg geenszins waar hij ter zitting stelt een verhoogde kwetsbaarheid te hebben. Hij laat bovendien na om deze bewering op enige concrete wijze te onderbouwen of nader toe te lichten. Op basis van wat voorafgaat kan in deze stand van zaken bijgevolg niet blijken dat verzoeker een verhoogde kwetsbaarheid vertoont waardoor hij het risico loopt te worden gevisieerd of vervolgd bij terugkeer naar Georgië noch dat dit een terugkeer naar Georgië in de weg staat.

5.3. In de mate dat verzoeker verdere psychologische ondersteuning behoeft, toont hij niet aan dat hij in zijn land van herkomst hiertoe geen toegang zal hebben. Hij maakt niet aannemelijk, noch kan blijken uit de

elementen in het dossier, dat de Georgische overheden of hulpverleners hem opzettelijk de nodige medische zorgen of begeleiding zullen ontfangen. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat hij als Georgisch staatsburger geen behandeling zou kunnen krijgen voor zijn psychologische problemen en hij geen toegang zou hebben tot de eventueel benodigde ondersteuning. Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk dat er bij terugkeer naar Georgië een reëel risico bestaat dat hem opzettelijk de benodigde medische zorgen worden ontfangd.

De eventuele tekortkomingen van het Georgisch gezondheidstelsel vallen an sich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Indien verzoeker meent dat hij om medische redenen in de onmogelijkheid verkeert terug te keren naar Georgië, dient hij de daartoe geëigende procedure te volgen en een machtiging tot verblijf aan te vragen op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

5.4. Verzoeker verwijst voorts naar de huidige situatie in Georgië. Zoals geduid in punt 10: *“Een loutere verwijzing naar algemene informatie omtrent de situatie in Georgië volstaat niet om aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het hem in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier geheel in gebreke (cf. RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).”* Door ter zitting louter te stellen dat er een antiwesters klimaat heerst, brengt verzoeker geen valabele elementen aan in die zin, nu hij nalaat om dit algemeen en vaag betoog op zijn eigen specifieke situatie te betrekken. Met een loutere verwijzing naar de algemene situatie in Georgië en de recente ontwikkelingen aldaar, zonder deze in concreto te betrekken op zijn persoon, slaagt verzoeker er verder ook niet in een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in concreto aannemelijk te maken. Verzoeker moet nog steeds aannemelijk maken dat hij een gegronde vrees heeft dat hij persoonlijk wordt vervolgd of dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, wat niet ipso facto kan blijken uit een algemene situatie (zie in deze zin HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., pt. 49). Een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade dient in concreto aannemelijk te worden gemaakt en verzoeker blijft hiertoe in gebreke, gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas. Verder, zoals geduid in punt 11 van de beschikking, blijkt uit niets dat er heden in Georgië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

5.5. Verzoeker brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan wat in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen.

Bijgevolg brengt verzoeker geen nieuwe elementen aan noch zijn er nieuwe feiten aan de orde die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend zesentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO